

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: J. T., nar. X, st. příslušnost X
t. č. bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
Poštovní schránka 21/OAM, 17034 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2023, č. j. OAM-552/ZA-ZA11-VL13-2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. O nákladech tlumočnicka **bude rozhodnuto** samostatným usnesením.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Předmětem sporu je zákonnost výše označeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neboť žádost posoudil jako nepřípustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. V napadeném rozhodnutí posuzoval žalovaný opakovanou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

2. Žalobce v podané žalobě namítl, že byl v řízení zkrácen na svých právech, informace o zemi původu použité žalovaným nebyly aktuální a nebyla splněna povinnost přesně a úplně zjistit skutečný stav věci.
3. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby s tím, že důvody, pro které se žalobce nechce vrátit do vlasti, tj. že se po něm ptá policie, jsou stejné a z jeho strany se nic nezměnilo. Dále má za to, že pro zjištění skutkového stavu učinil maximum, umožnil žalobci seznámit se s podklady rozhodnutí a opatřil si dostatečně aktuální informace o zemi původu.

III. Posouzení věci soudem

4. Žaloba *není důvodná*.
5. První žádost o mezinárodní ochranu žalobce podal dne 20. 9. 2022. Žalovaný první žádost žalobce zamítl rozhodnutím ze dne 58. 12. 2022, č. j. OAM-862/ZA-ZA11-VL13-2022.
6. Dne 2. 5. 2023 žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. K důvodům uvedl, že jsou stejné, jako uváděl v předcházejícím řízení, na Ukrajinu se nemůže vrátit kvůli válce a v Uzbekistánu měl problémy s policií, neustále ho předvolávali a chtěli po něm podepsat prohlášení, že je terorista. Za novou skutečnost označil návštěvu okrskového policisty, který se v prosinci 2022 dostavil k manželce domů a ptal se na něj s tím, že je uveden na seznamu podezřelých osob a policie s ním chce mluvit. Manželka měla podepsat dokument, že se má žalobce po návratu dostavit na policii. Policie dle jeho sdělení chtěla poskytnutí kontaktu na jeho osobu i po jeho tchánovi. Problémy s policií má již od roku 2015.
7. Napadeným rozhodnutím žalovaný posoudil opakovanou žádost žalobce jako nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil. Neshledal důvody pro nové posouzení žádosti žalobce.
8. Podmínky přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu stanovuje § 11a odst. 1 zákona o azylu. Při hodnocení, zda je opakovaná žádost přípustná, musí žalovaný posoudit, zda (a) cizinec uvedl (nebo se objevily) nové skutečnosti nebo zjištění, které (b) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a (c) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.
9. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
10. Unijní základ tohoto ustanovení představuje čl. 40 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále též „procedurální směrnice“), který upravuje tzv. následné žádosti. V odst. 2 umožňuje členským státům nejprve provést předběžné posouzení, zda se objevily nebo zda žadatel předložil nové skutečnosti nebo zjištění týkající se posouzení, zda lze žadatele uznat za osobu požívající mezinárodní ochrany podle kvalifikační směrnice. Musí se jednat o nové skutečnosti nebo zjištění, které *významně zvyšují pravděpodobnost uznání žadatele za osobu požívající mezinárodní ochrany* (odst. 3). Zároveň podle odst. 4 tohoto ustanovení mohou členské státy rozhodnout o dalším posuzování žádosti, pouze pokud dotyčný žadatel *nemohl*

v předchozím řízení bez vlastního zavinění uvést skutečnosti uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku, zejména při využití svého práva na účinný opravný prostředek podle článku 46.

11. Podle čl. 42 odst. 2 procedurální směrnice mohou členské státy ve vnitrostátním právu stanovit pravidla pro předběžné posouzení podle článku 40. Tato pravidla mohou, mimo jiné (a) uložit dotyčným žadatelům povinnost, aby uvedl skutečnosti a předložil důkazy, které odůvodňují nové řízení, a (b) povolit, aby proběhlo předběžné posouzení pouze na základě písemného podání bez osobního pohovoru.
12. Z obsahu rozhodnutí o první žádosti žalobce vyplývá, že žalobce svoji žádost o mezinárodní ochranu opřel mj. o svou politickou aktivitu a s ní související pronásledování ze strany policie. Zmínil to, že policie chodila za jeho kamarády a dotazovala se jich, zda jsou se žalobcem v kontaktu a kde se žalobce nachází. V červenci 2022 se na něj policie měla ptát naposledy, což mu měla oznámit manželka a tchýně.
13. Jak vyplývá ze shora uvedeného, novou skutečností měla být návštěva okrskového policisty, který se v prosinci 2022 dostavil k manželce domů, dotazoval se na žalobce s tím, že je žalobce uveden v seznamu podezřelých osob, a manželka měla podepsat dokument o tom, že se má žalobce po návratu dostavit na policii. Kontakt na žalobce byl zjišťován i u jeho tchána.
14. Z poskytnutí údajů k druhé žádosti o mezinárodní ochranu nevyplývá, že by kontakty policie s rodinou žalobce měly představovat novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu. Policie zjevně pátrá po žalobci po dlouho dobu, tudíž nelze očekávat, že samotné opuštění Uzbekistánu žalobcem bude vést k tomu, že něm policie přestane pátrat. Jinými slovy další kontakty policie s rodinou žalobce nepředstavují novou skutečnost, která by mohla vést k přiznání mezinárodní ochrany.
15. Při posuzování opakované žádosti o mezinárodní ochranu se žalovaný musí zabývat i tím, zda se od posledního posouzení žádosti nezměnila situace v zemi původu cizince do té míry, že by zvyšovala pravděpodobnost udělení mezinárodní ochrany v případě nového meritorního posouzení této žádosti. Muselo by se jednat o takovou změnu, která buď ve vztahu k individuálním důvodům, pro které cizinec žádá o mezinárodní ochranu, zvýší pravděpodobnost, že bude čelit pronásledování nebo vážné újmě (např. změna politického režimu), anebo o takovou změnu obecné situace, která by takovému nebezpečí vystavila v podstatě kohokoliv (typicky vypuknutí intenzivního ozbrojeného konfliktu). Z odůvodnění rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti by pak mělo být zřejmé, že se žalovaný situací v zemi původu a jejím případným vývojem zabýval.
16. Z obsahu správního spisu plyne, že žalovaný jeho součástí učinil Informaci OAMP – Uzbekistán, ze dne 3. 3. 2023 – Bezpečnostní a politická situace v zemi (stav k březnu 2023), dále informaci Ministerstva zahraničních věcí ČR, č. j. 135612/2022-LP TP, ze dne 9. 1. 2023 k možnosti vycestování občanů Uzbekistánu do zahraničí a návratu zpět do vlasti (vč. situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti). Je patrné, že informace, které žalovaný v novém řízení shromáždil, byly vydány po rozhodnutí žalovaného o první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Dále je patrné, že žalovaný o druhé žádosti žalobce o mezinárodní ochranu rozhodl v krátké časové návaznosti na vydané informace, tj. nemohl disponovat aktuálnějšími informacemi, než které jsou součástí správního spisu.

17. Žalobce neuvedl a ani se neobjevily takové nové skutečnosti, ze kterých by bylo patrné, že došlo od posledního posouzení jeho žádosti v Uzbekistánu k takové významné změně situace, že by sama o sobě byla důvodem pro meritorní posouzení opakované žádosti žalobce.
18. Závěrem soud doplňuje, že žalobou napadené rozhodnutí převzal žalobce osobně dne 14. 6. 2023. Lhůta pro podání žaloby je v tomto případě patnáctidenní. Poslední den této lhůty připadal na 29. 6. 2023, žaloba byla soudu doručena dne 28. 6. 2023. Pro doplnění žaloby zbýval žalobci jeden den. Samotná žaloba obsahovala projednatelné žalobní body a žalobce žalobu v avizované lhůtě nedoplnil. Soud nepovažoval za nutné vyzývat žalobce k doplnění žaloby.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

19. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné, a proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
20. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 23. září 2024

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce